

Udskriftsdato: 25. december 2025

KEN nr 9545 af 01/11/2011 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70-00130

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 11-70-00130

Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70-00130

Resumé

To klagere – foreningen ”Organisationen” og dennes formand – klagede over en artikelserie om Organisationens medlemmer i Politiken.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Pressenævnet bemærker indledningsvist, at spørgsmålet om, hvorvidt forhold er injurierende, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Dette forhold behandles derfor ikke.

Efter det oplyste lægges det til grund, at Politiken bl.a. baserede sine artikler på oplysninger fra Redox’ rapport ”ORG – logen bag det ekstreme højre”.

Da Redox må anses som særdeles kritisk indstillet over for personer og organisationer på højrefløjen, gav dette forhold Politiken anledning til at udvise særlig agtpågivenhed over for oplysninger fra Redox. Anvendelsen af oplysninger fra Redox er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at *god presseskik* er tilsidesat. Politiken gør således opmærksom på kilden til oplysningerne, således at læseren har mulighed for at vurdere troværdigheden, ligesom det oplyses, at en person er mistænkt for computerhacking. Spørgsmålet om, hvorvidt der ved indsamlingen og videregivelsen af oplysningerne i rapporten er sket en overtrædelse af *straffeloven eller anden lovgivning*, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

For så vidt angår citaterne fra foreningen Organisationens interne debatforum, er det Pressenævnets opfattelse, at oplysninger i lukkede sociale netværk er forbeholdt de personer, der har fået tilladelse til at have adgang til netværket. Derfor har medierne som udgangspunkt ikke adgang til at bruge disse informationer, medmindre materialet fra det lukkede netværk har så stor samfundsmæssig interesse, at offentliggørelsen overstiger hensyn til skribenten.

Nævnet finder, at beskrivelsen af grupperinger på højrefløjen og deres handlinger er et så væsentligt samfundsmæssigt emne, at det var berettiget at bringe artiklerne om samme, herunder at omtale formanden [Formanden] ved navns nævnelse. Af samme årsag finder nævnet heller ikke grundlag for at kritisere avisen for at gengive citaterne fra foreningens interne debatside.

Pressenævnet finder, at der som udgangspunkt ikke er en sådan almen interesse knyttet til offentliggørelse af et fotografi fra en privat selskabelig sammenkomst, at det kan bringes uden samtykke. Dette gælder ikke mindst, hvis fotografiet – som den ca. otte år gamle billedserie fra Solhvervet – viser en person i en situation, der i sammenhængen fremstår som kompromitterende. Det bemærkes herved, at personer i private sammenhænge meget vel kan optræde på en måde, der er udtryk for en ”joke” el. lign.

Solhvervsfesten, hvor afbrændingen af dukken skulle have fundet sted, er foregået i en skov, og billederne var ikke taget med henblik på offentliggørelse. Nævnet finder herefter, at der ikke

er sådan en offentlig interesse knyttet til de konkrete fotos af [Formanden], at disse kunne offentliggøres uden samtykke. Dette gælder ikke mindst, da avisen ikke ved forelæggelse for [Formanden] har kontrolleret, hvorvidt billederne reelt viser det handlingsforløb, som beskrives i avisen. *Nævnet udtaler kritik* af Politiken for at offentliggøre fotografierne.

Politiken beskriver på baggrund af rapporten fra Redox, at foreningen Organisationens medlemmer har ført arkiv over politikeres og debattørers offentlige ytringer, ligesom det beskrives, at der er personsammenfald med Dansk Front og White Pride, der af Politiken omtales som racistiske og voldelige grupper. Oplysningerne kan være krænkende over for klagerne og bør derfor kontrolleres inden offentliggørelse, herunder ved forelæggelse for foreningen og [Formanden].

Under samtalen den 8. august 2011 mellem Politikens journalist og foreningens formand, [Formanden], nægtede journalisten at præcisere eller fremlægge materiale i sammenhæng for [Formanden] uden et forudgående tilsagn fra [Formanden] om medvirken til artiklen. En sådan betingelse kan som udgangspunkt ikke stilles, da den pågældende må have mulighed for at få et overblik over, hvad spørgsmålene vedrører, og i hvilken sammenhæng udtalelserne skal anvendes, førend man beslutter, hvorvidt man ønsker at udtale sig. Dette må særligt gælde i tilfælde, hvor dele af kildematerialet hidrører fra det højrekritiske Redox. *Pressenævnet udtaler kritik* af Politiken for en utilstrækkelig forelæggelse for klagerne. Det forhold, at Politiken den 10. august 2011 bragte en meddelelse fra foreningen Organisationen, kan ikke føre til et andet resultat.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Politiken at offentliggøre et kendelsesresumé.

Formand [Formanden] har på egne vegne og på vegne af foreningen Organisationen klaget til Pressenævnet over artikler i Politiken den 10., 11. og 12. august 2011, idet klagerne mener, at god presseskik er tilsidesat.

Advokat Karoly Németh er indtrådt som klagernes repræsentant den 26. september 2011.

Sagen er behandlet sammen med sag nr. 11-70-00131, [Formanden] og Organisationen mod Århus Stiftstidende, sag nr. 11-70-00132, [Formanden] og Organisationen mod Nordjyske Stiftstidende, sag nr. 11-70-00133, [Formanden] og Organisationen mod Ekstra Bladet og sag nr. 11-70-00134, [Formanden] og Organisationen mod B.T.

Klagen vedrører en artikelserie, bragt i Politiken med start den 10. august 2011, med omtale af foreningen "Organisationen", af Politiken betegnet ORG, og dens medlemmers tilknytning til højrefløjen.

1 Sagsfremstilling

Forløbet forud for offentliggørelse

Forud for offentliggørelsen mødtes Politikens journalist [Person M] den 8. august 2011 med [Formanden]. Klagerne har over for Pressenævnet fremlagt en optagelse af samtalen, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

"[Tidskode 16:37]

Journalist: ... Noget andet materiale, som man kan sige bekræfter – delvis bekræfter – nogle af de oplysninger, jeg har, det er, det er, det er nu ikke, fordi det er så meget, men det er noget billedmateriale primært fra sådan nogle solhvervsfester og sådan noget. Som tilsyneladende er optaget af nogen, som har deltaget i de fester. Sådan må jeg se det. Altså, det ville være vanskeligt for udenforstående at komme til at tage de billeder.

[19:29]

[Formanden]: Jeg kan ikke verificere noget, jeg ikke har set. Som udgangspunkt. Det er klart.

Journalist: Det er klart.

...

[Formanden]: Er det billeder, du har tænkt dig at bringe?

Journalist: Det tror jeg faktisk ikke. Det eneste billede, jeg har tænkt mig at bringe. Det eneste billede, jeg foreløbig har besluttet mig for at bringe, det er ét af de der solhvervsbilleder. Og det er et billede, hvor man ikke vil kunne genkende nogen af deltagerne.

[Formanden]: Hvad er der på de billeder? Vil du fortælle mig det?

Journalist: Der er et brændende solkors, og så står der nogle mennesker i sådan en kreds rundt om. Smukt. Et flot billede, synes jeg. Det vækker selvfølgelig nogle associationer, men det er flot.

[23:50]

Journalist: Jeg er her sådan set ikke for at få dig til at verificere materialet. Jeg er her for at høre, om du på den baggrund af det, som jeg har dér. Om du på den baggrund vil lade dig interviewe om den organisation, som jeg taler om. Og du må gerne se eksempler på det materiale. Altså, så du ligesom kan se, at jeg sidder ikke og bluffer dig.

[Formanden]: Det kunne jeg godt tænke mig.

Journalist: Men det er ikke sådan, at du får det til gennemgang og sådan noget, for det har jeg ikke brug for, at du gør.

[Formanden]: Men det vil jeg gerne se.

[28:21]

[Formanden]: Må jeg se mailen?

Journalist: Den dér?

[Formanden]: Ja.

Journalist: Ja, det må du gerne.

[29:12]

[Formanden]: Er det noget, jeg må få en kopi af, det hér?

Journalist: Nej.

[Formanden]: Det kan jeg ikke verificere, hvis jeg ikke får lejlighed til at dobbelttjekke det.

Journalist: Nej, men.

[Formanden]: Så jeg kan ikke verificere sådan noget materiale, som du [ikke hørbart].

Journalist: Nej, nej. Det er også. Som jeg siger, [Formanden]. Det er ikke med henblik på at få det verificeret. Det er med henblik på, om du vil interviewes. Om jeg kan stille dig spørgsmål om den organisation. Om din rolle i den.

[Formanden]: Altså.

Journalist: Og nu synes jeg ligesom. Nu er vi kommet dér. Nu har du i hvert fald fået en fornemmelse af, hvad det er, der er mit udgangspunkt. Og nu synes jeg ligesom det er din tur til at sige, om du vil bidrage med noget.

[37:42]

[Formanden]: Er det noget, du ved noget om? Eller hvad skal man sige, kan dokumentere noget? Altså, jeg kan ikke udtale mig, så længe.

Journalist: Nej, men det er sådan lidt underligt, [Formanden], fordi du ved godt, hvordan den organisation er. Det behøver jeg ikke at sidde og forklare dig. Det er som om, at du sidder og handler her og siger: Okay, jeg vil se alt, hvad du har, men jeg vil ikke sige noget. Og sådan handler jeg ikke. For hvis

ikke du vil bidrage, så har du ikke nogen grund til at vide, hvad mit materiale består af. For så har du kun én ting at bruge det til.

[Formanden]: Hvis du vil skrive om mig, så er du nødt til at foreholde mig, hvad [ikke hørbart].

Journalist: Jeg har en række spørgsmål, jeg gerne vil stille dig.

[Formanden]: Må jeg høre dem, inden jeg overvejer, om jeg vil svare på det?

Journalist: Ikke dem alle sammen. Du må få dem ét ad gangen. Fordi det andet. Jeg gider ikke den anden måde. Vi må kunne sidde over for hinanden som to voksne mennesker. Det må kunne lade sig gøre. Fordi, jeg har en række spørgsmål. Dem vil jeg gerne stille dig. Undervejs i forbindelse med de forskellige spørgsmål så kan der være noget, som jeg gerne vil vise dig, og sige, ”når jeg spørger om det, så er det fordi, jeg har set sådan”.

[45:10]

[Formanden]: Men jeg må ikke høre dine spørgsmål.

Journalist: Du må gerne høre mine spørgsmål ét ad gangen, men jeg vil ikke lægge striben af spørgsmål op foran dig, ligesom jeg heller ikke vil lægge hele mit materiale op foran dig, fordi at jeg ved jo ikke, om du vil spille med. Og hvis ikke du vil spille med, er der ingen grund til, at du har det hér, for så vil du bare bruge det til på en eller anden måde at forsøge at standse mig, og det ser jeg ikke nogen grund til. Det ser jeg ikke nogen grund at give dig materiale til.

[53:48]

[Formanden]: Det gør vi ikke, fordi at når jeg ikke får set dit materiale, når du ikke vil fremlægge dine spørgsmål.

Journalist: Jeg vil vise det undervejs.

[Formanden]: Jeg bliver nødt til at have det verificeret. Det, du viser mig dér, har jeg aldrig set før. Jeg har aldrig set en sort baggrund, og jeg har ikke lejlighed til at sidde og læse alt det dér igennem.

[54:41]

[Formanden]: Derfor kan jeg ikke verificere over for dig, at jeg er ”JN” i dit materiale, fordi jeg aner ikke, hvad det er for noget materiale, du har. Det aner jeg ikke.

Journalist: Nej, men jeg synes da, at jeg har vist vilje til at vise dig det materiale, og jeg siger, at hvis du vil lade dig interviewe om det, så vil jeg undervejs – i forbindelse med de spørgsmål, hvor det er relevant – gerne vise dig, hvad det handler om. Men du får ikke det hele. Eftersom du ikke lader til at ville medvirke, så får du ikke hele materialet at se på forhånd, og du får ikke spørgsmålene at se på forhånd. Sådan er jeg nødt til at arbejde. Fordi, ellers sidder vi her ikke med det samme formål.

[Formanden]: Man kunne sige, hvis jeg ikke ville have set dit materiale. Hvis ikke jeg var villig til at snakke med dig, så havde jeg ikke inviteret dig i dag. Men jeg synes både måden ved at vise brudstykker. Jeg får ikke lejlighed til at verificere tingene fra anden side. Jeg kan ikke forholde mig til det, du viser mig dér.

[59:50]

Journalist: Jeg vil gerne vise dig karakteren af det materiale, jeg har, men vil ikke lægge det hele frem for dig. Jeg vil ikke give dig nogen mulighed for at tage det med herfra og få det verificeret hos andre.

[1:15:38]

Journalist: Nej, hvis du vil have det verificeret, så er du nødt til på en eller anden måde at kunne tage det med herfra.

[Formanden]: Selvfølgelig. Og så få det verificeret, ja. Så skal jeg gerne kommentere det.

Journalist: I den form, det kan jeg ikke bidrage til. Det er blandt andet også. Altså, dels har du jo ikke givet noget tilsagn om, at du overhovedet vil medvirke til noget, og dels så kan jeg ikke af hensyn til

beskyttelsen af mine kilder, kan jeg ikke begynde at give dig materialet. Jeg vil gerne vise dig det, men jeg kan ikke give dig det.

...

[Formanden]: Hvis ikke jeg kan få oplysningerne verificeret, så kan jeg ikke udtale mig om det.”

Ved brev af 9. august 2011 rettede foreningen Organisationens advokat [Person A] henvendelse til Politiken. Af brevet fremgik bl.a. følgende:

”Min klient foreningen ORG har erfaret, at Politiken agter at bringe en artikel om foreningen og/eller dens medlemmer.

Min klient har begrundet mistanke om, at en del af de oplysninger som De præsenterede min klienter for i brudstykker, stammer fra en kriminel handling. Min klients lukkede debatfora/hjemmeside på nettet blev bl.a. i efteråret 2010 hacket, hvilket min klient har dokumentation for, og alt tyder på, at en del af Deres information netop stammer fra denne kriminelle handling.

På foreningens vegne skal jeg hermed anmode Dem om at oplyse, hvorfra De har fået materiale fra en for offentligheden lukket hjemmeside.

...

Min klient har endvidere begrundet mistanke om, at en del af informationen i Deres besiddelse er blevet manipuleret.”

De påklagede artikler

Politiken bragte den 10. august 2011 (på forsiden af 1. sektion) en artikel under overskriften ”*Hemmeligt netværk på højrefløjen*” og underoverskriften ”*En gruppe pæne danskere har i 20 år arbejdet for et indvandrerfrit Danmark. Netværket trækker skjulte tråde mellem Dansk Folkeparti, Den Danske Forening og racistiske og voldelige grupper.*” Af artiklen fremgik følgende:

”Det hemmelige netværk kalder sig ORG. Der er cirka 100 medlemmer.

De vil »rense« Danmark for indvandrere og gennemføre et opgør med de »landsforrædere«, som har gjort indvandringen mulig eller støttet den offentligt.

ORG blev startet af en lille gruppe mænd, hvoraf flere har været med i ledelsen af Dansk Folkeparti eller kandidater for partiet, mens de samtidig festede omkring flammende kors, brændte en negerdukke på bålet og trak i trådene i rabiater organisationer, som rummede nazitendenser, racisme og vold.

Flere medlemmer af ORG udtrykker en vilje til vold mod indvandrere og anerkender Hells Angels underafdeling AK 81 for at »tæske provokerende perkere«. Lederen af ORG, direktør [Formanden], afviser at lade sig interviewe om ORG.

»Foreningen ORG har ikke ønsket den aktuelle omtale, da vi har en formodning om, at foreningens ikke-offentlige karakter vil blive mistolket og misbrugt til at tillægge foreningen odiøse motiver til lukketheden«, skriver ORG’s bestyrelse i en meddelelse.

Forelagt Politikens oplysninger bekræfter [Person B], partisekretær i Dansk Folkeparti, at ORG’s formand, [Formanden], har været med i partiets ledelse i Aarhus, og at et andet ORG-medlem har været folketingskandidat for DF.

»Jeg har aldrig før hørt om ORG. Men jeg kan konstatere, at ingen af de to er medlem hos os længere. De løste begge problemet ved selv at melde sig ud«, siger han.

ORG-toppen har holdt organisationens eksistens hemmelig gennem mere end 20 år. Alligevel er Politiken kommet i besiddelse af en mængde internt ORG-materiale [herunder Redox’ rapport ”*ORG – logen bag det ekstreme højre*”].

Dokumenterne afslører blandt andet organisationens opbygning og opgaver, flere års kommunikation mellem netværkets ledende medlemmer på et lukket internetforum samt eksempler på indholdet af

netværkets omfattende »landsforræderarkiv« kaldet Den Store Hukommelse. Materialet viser, at ORG i hvert fald til 2009 overvågede politiske modstandere og var parat til at dele oplysningerne med bl.a. Den Danske Forening.

Det hemmelige netværks afdelingsleder i København, PUJ, blev i 2009 idømt betinget fængsel for at have misbrugt sin stilling som politiassistent til at skaffe oplysninger om politiske modstandere.

Ransagningen i hans hjem afslørede e-mail fra ORG's leder, [Formanden], men sporet blev ikke forfulgt under retssagen mod PUJ, selv om »det var vores opfattelse, at han havde forbindelse til andre personer med samme opfattelser som ham selv«, som statsadvokaten for København, Liselotte Nilas, siger.

Den del af sagen hørte hjemme hos Politiets Efterretningstjeneste, hvis chef, Jakob Scharf, i en skriftlig udtalelse siger: »PET har været involveret i efterforskningen af den sag, der førte til, at en ansat i politiet blev straffet for ulovligt at indhente personoplysninger fra politiets registre«. »Det forhold, at oplysningerne angiveligt blev indhentet til brug for et højreekstremistisk netværk, var og er fortsat genstand for PET's opmærksomhed«.

Samme dag bragte Politiken (på side 4, 1. sektion) artiklen *”Politispion var leder i højrenetværk”* med underoverskriften *”Omfattende spionage og registrering af venstrefløjen er udført af leder i skjult netværk. Politikere og debattører havnede i hemmeligt kartotek.”* Af artiklen fremgik bl.a. følgende:

”Betjentene ransagede lejligheden. De fandt beviser på, at den da 29-årige PUJ havde misbrugt sin stilling i politiet til at drive spionage mod personer på den yderste venstrefløj.

Han havde slået op i kriminalregistret 8.000 gange i løbet af de 400 dage bagud, som politiet havde mulighed for at kontrollere, misbrugt sin adgang til CPR-registret og hentet oplysninger i politiets database over løbende sager, Polsas. Med de ulovlige oplysninger havde han samlet et register over personer på venstrefløjen.

Han gemte også ulovlige våben og ammunition i sin lejlighed foruden klistermærker med teksten ’Rigtige danskere skider på Koranen’.

Del af noget større

I PUJ's computer var der tegn på, at politispionen var del af noget større: Der var dagsordener for møder i en ikke nærmere defineret organisation, og der var e-mail fra en [Formanden].

PUJ forklarede, at der var tale om en forening for folk, der interesserer sig for Nordens historie. Han ønskede ikke at fortælle nærmere om den.

Under retssagen mod PUJ lod anklageren det spor ligge, så han blev alene idømt en betinget fængselsstraf for at have misbrugt registrene – ikke for at have givet oplysningerne videre.

...

Den Store Hukommelse

Politiken kan i dag afsløre, at PUJ var et ledende medlem af ORG, et hemmeligt netværk på den yderste højrefløj. [Formanden], som havde sendt e-mail, er det hemmelige netværks øverste leder. Klistermærkerne med teksten ’Rigtige danskere skider på Koranen’ stammer også fra det hemmelighedsfulde ORG og fortæller på primitiv vis, hvad ORG står for: Indvandrerne skal smides ud af Danmark, og de, der har tilladt eller støttet indvandringen, skal behandles som »landsforrædere«. Til brug for opgøret med dem har ORG opbygget et omfattende register, kaldet Den Store Hukommelse, hvor politikere og debattørers offentlige ytringer omhyggeligt er samlet.

Politiken er i besiddelse af dokumenter fra slutningen af 1990'erne, som viser, at i dag forhenværende politikere som Uffe Ellemann-Jensen (V), Peter Brixtofte (V), Birte Weiss (S), Erling Olsen (S), Anker Jørgensen (S), Ritt Bjerregaard (S) og Poul Schlüter (K) blev registreret i Den Store Hukommelse for »vanvidsudtalelser« tilføjet politikernes privatadresse og telefonnummer samt dato og sted for udtalelserne.

Andre lister rummer alene navne, adresser, stilling, telefonnumre og oplysning om samlevere for en række politikere og debattører.

Da ORG's ledelse har afvist at udtale sig, har det ikke været muligt at få svar på, hvad det præcise formål med den omfattende registrering er, og i hvor høj grad den stadig foregår.

I 2009 blev overvågningen udvidet med fotografering af modstandere på den yderste venstrefløj. Der blev indkøbt et kamera, og: »En patriot har tilbudt at stå til rådighed dag og nat – klar til at rykke ud på gader og stræder for at forevige de personer, der generer det nationale arbejde«, skrev formand [Formanden] på det interne forum.

Billederne var ikke kun til ORG's eget brug: »Billederne skal stilles frit til rådighed for alle aktører i den nationale kamp, herunder selvfølgelig ORG – men også Vederfølner, DDF, Unikredsen, Trykkefrihedsselskabet m.fl.«, skrev formanden.

Vederfølner er en højreradikal ungdomsforening delvis styret af ORG-medlemmer, DDF er Den Danske Forening, hvor ORG-medlemmer udgør et flertal i bestyrelsen, Unikredsen er et højreradikalt website. Politiken er ikke bekendt med formelle bånd mellem ORG og Trykkefrihedsselskabet.

Mens ORG's ledelse består af pæne danskere med egne virksomheder eller i gode stillinger blandt andet i den offentlige administration, viser de andre sider af sig selv, når de optræder i ORG-sammenhæng. Under den årlige solhvervsfest i 2003 fik lederen [Formanden] en negerdukke i gave af ORG-kameraterne. Han flåede den ud af emballagen, og den brune dukke blev brændt på bålet, viser fotos fra begivenheden, som Politiken er i besiddelse af.”

Artiklen var illustreret af et billede af en gruppe personer, som overværede afbrændingen af et solkors med teksten ”SOLHVERV. ORG-medlemmer samlet om et flammende solkors under solhvervsfesten i 2003.”

Til artiklen var indsat følgende faktaboks:

”SKJULTE TRÅDE

ORG har siden slutningen af 1980'erne arbejdet i det skjulte for det, de kalder »den nationale sag«. Hovedsigtet er at bekæmpe det multikulturelle samfund og skabe et Danmark frit for indvandrere.

Til det formål har ORG-medlemmer blandt andet stået bag grupper som Dansk Front (nu lukket), Vederfølner med forbindelse til hooligangruppen White Pride, og lokallisten Århus Mod Moskeen, ligesom ORG-medlemmer sidder på flertallet i Den Danske Forenings styrelse.”

Ved siden af artiklen bragte Politiken under overskriften ”Sådan har vi gjort” og underoverskriften ”Artikler om højrefløjens hemmelige netværk er blevet til under usædvanlige betingelser.” følgende notits:

”Det sker indimellem på aviser og andre medier: Nogen afleverer en bunke materiale, som måske, måske ikke rummer en vigtig historie og måske, måske ikke er autentisk.

Undertiden kan man ikke vide, hvordan materialet er bragt til veje, eller af hvem.

Sådan begyndte Politikens arbejde med det hemmelige ORG.

Politiken kom i juli i kontakt med researchgruppen Redox, som hører hjemme på venstrefløj og beskæftiger sig med at overvåge, hvad der sker på den yderste højrefløj.

Redox var i besiddelse af internt materiale om en hidtil ukendt organisation, ORG. I følge Redox' talsmand, Jonas Jensen, stammede materialet fra en intern kilde, som afleverede det til Redox i februar i år. To oplysninger, som Politiken ikke har haft mulighed for at efterprøve.

Materialet var blandet gods: en bunke dokumenter og billeder, noget ret nyt, noget meget gammelt samt en kopi af ORG's lukkede interne forum på internettet, hvor medlemmerne kommunikerede med hinanden, kaldet ORG-int, for perioden juni 2008 til oktober 2010.

Kopien, som er overdraget til Politiken, er overført til et andet format (html) end forummets oprindelige format, og Politiken har ikke set forummet i dets oprindelige format.

Politiken har krydstjekket en række af indlæggene på ORG-int og fundet, at de refererer til begivenheder, som faktisk har fundet sted, og at de mennesker, som tilsyneladende har skrevet indlæggene, faktisk spillede den rolle, som indlæggene beskriver.

Det samme er sket med stikprøver af dokumenter og fotos. Hvor det har været muligt at søge tilbage til et dokumentets oprindelse, har oplysningerne svaret til det forventede. Vi har ikke fundet tegn på, at materialet ikke er autentisk.

Den mest oplagte afprøvning – at spørge hovedpersonerne – har ikke været mulig. Ingen fra ORG's ledelse har ønsket at udtale sig. Politiken har over fem dage været i forbindelse med ORG's formand, [Formanden]. Under et to timer langt møde med [Formanden] i dennes hjem i Aarhus mandag blev der gjort forsøg på at opnå enighed om betingelserne for et interview, hvilket ikke lykkedes. ORG er derfor kommet til orde gennem den erklæring fra bestyrelsen, som kan læses på denne side, men har afvist at svare på spørgsmål fra Politiken.

Politiken er opmærksom på, at mindst en person med tilknytning til Redox siden marts 2010 har været sigtet for bl.a. computerhacking i forbindelse med Redox' forsøg på at overvåge personer på den politiske højrefløj. Sagen efterforskes ifølge Politikens oplysninger fortsat af PET, og der er ikke rejst tiltale. Politiken har ingen oplysninger, der tyder på, at materialet vedrørende ORG indgår i den pågældende sag.

Politikens redaktion har nøje overvejet, hvordan vi ønsker at bruge materialet.

ORG's medlemmer omtaler konsekvent sig selv og hinanden med initialer, når de skriver. Politiken er i stand til at omsætte de fleste af de cirka 100 medlemmers initialer til deres fulde navne, men har valgt ikke at offentliggøre dem.

Vi identificerer udelukkende de ledende personer, som har haft mulighed for at komme til orde i forbindelse med artiklerne.”

Under artiklen bragte Politiken en meddelelse af 9. august 2011 fra foreningen Organisationens bestyrelse under overskriften *”Vi har en berettiget grund til at undgå eksponering”* med underoverskriften *”ORG's ledelse har ikke ønsket at svare på spørgsmål fra Politiken. I stedet har bestyrelsen sendt denne meddelelse.”* Af meddelelsen fremgik følgende:

”Organisationen/Foreningen ORG er et lukket selskab stiftet i en tid, hvor fysiske angreb og voldelige overfald fra antidemokratiske kræfter i forbindelse med offentlige møder om indvandrerkritiske emner var den politiske virkelighed i Danmark.

Foreningen ORG har fastholdt denne ikke-offentlige profil igennem årene, da debatklimaet i Danmark fortsat er sådan, at enhver kritisk stillingtagen til den massive indvandring, der har fundet sted igennem den sidste generation, tillægges underlødige eller ekstremistiske motiver, og at deltagerne i kredsen har en berettiget grund til at undgå offentlig eksponering. Foreningens 'kønsløse' navn blev et kompromis, da man ved stiftelsen ikke ville være 'højre' eller 'venstre', men ville kunne arbejde sammen med et bredt udsnit af dem, der deler bekymringen over udviklingen.

En anden – og mindst lige så væsentlig – årsag til den ikke-offentlige profil er, at Foreningen ORG dermed ikke har skullet bruge ressourcer på at frasortere eventuelle karakterafvigere eller potentielle galninge.

Foreningen ORG er ikke et parti med intern 'partidisciplin', men en demokratisk forening med en valgt bestyrelse og en årlig generalforsamling, og den ikke-offentlige profil har muliggjort en fri debat i en personkreds med forskelligartet politisk ståsted – naturligvis omkring emner relateret til indvandringen og den igangværende omdannelse af Danmark fra et homogent til et multikulturelt samfund – men i

mindst lige så høj grad om historiske og kulturelle emner i form af foredrag, debatter og ekskursioner til historiske lokaliteter.

At Foreningen ORG i sig selv er et lukket foretagende, er selvsagt ikke nogen hindring for, at deltagere i kredsen engagerer sig i demokratiske foreninger og partier.

Men Foreningen ORG har ikke ønsket den aktuelle omtale, da vi har en formodning om, at foreningens ikke-offentlige karakter vil blive mistolket og misbrugt til at tillægge foreningen odieuse motiver til lukketheden.

Særligt iøjefaldende ved Politikens fremgangsmåde er dog historiens timing, som tyder på et ønske om bevidst at slå plat på den tragiske begivenhed i Norge.

For Politiken er af Foreningen ORG blevet gjort bekendt med, at dele af det sammensurium, som historien bygger på, tager udgangspunkt i en ulovlig hackeraktion, som fandt sted for knap et år siden, og som resulterede i det private internetbaserede debatforums lukning. For hvorfor ellers vente med at trykke en så angiveligt spændende historie!?”

Meddelelsen var illustreret af et organisationsdiagram over ORG i 2009 samt følgende kommentar fra Politiken:

”ORG’s bestyrelse består ifølge det nyeste organisationsdiagram, som Politiken kender til (2009), af formand [Formanden], [Person C], [Person D] og [Person E]. [Formanden] har ikke ønsket at bekræfte, om det også er navnene bag ovenstående meddelelse.”

Politiken bragte den 11. august 2011 (på forsiden af 1. sektion) en artikel med overskriften ”*Eks-pert: PET bør vurdere højretrussel*” og underoverskriften ”*Justitsminister Lars Barfoed (K) skal redegøre for hemmeligt netværk. Juraprofessor kritiserer, at PET ikke oplyste om en politispion i netværket.*” Af artiklen fremgik bl.a. følgende:

”ORG har ifølge dokumenter, som Politiken er i besiddelse af, drevet en omfattende registrering af politiske modstandere, skaffet sig indflydelse i bl.a. Den Danske Forening, allieret sig med voldelige og åbent racistiske grupper og selv vist ekstreme tendenser bl.a. under solhvervsfester, hvor medlemmerne samledes om flammende solkors, og hvor en sort babydukke blev brændt på bål.”

Artiklen var illustreret af tre billeder af henholdsvis foreningen Organisationens formand [Formanden] og en brun dukke med billedteksten:

”BÅLFEST. Under ORG’s årlige solhvervsfest i 2003 fik lederen [Formanden] en negerdukke i gave af kammeraterne i netværket. Han pakkede den ud, og den brune dukke blev brændt på bålet. Billederne er taget af et medlem, der deltog i festen.”

Politiken bragte samme dag (på side 4, 1. sektion) artiklen ”*Brixtofte vil melde netværk til politiet*” med underoverskriften ”*Andre politikere mener, at man må acceptere netværket i et demokratisk samfund, hvis det holder sig inden for loven. Juraprofessor er i tvivl, om registrering hører til »politisk ytringsfrihed«.*” Artiklen refererede en række nuværende og tidligere politikeres reaktioner på, at de tilsyneladende har været registreret af foreningen Organisationen som følge af deres holdninger til indvandring.

På samme side bragte Politiken artiklen ”*Hemmeligt netværk forener forskellige højrefløjskræfter*” med underoverskriften ”*Med tråde til både den pæne og ekstreme højrefløj kan den hemmelige organisation ORG mobilisere store dele af højrefløjen.*” Af artiklen fremgik følgende:

”Den hemmelige organisation ORG samarbejder både med demokratiske og voldelige kræfter på højrefløjen. Samarbejdspartnerne tæller blandt andet Den Danske Forening, som tidligere har haft Pia Kjærsgård (DF) og Søren Krarup (DF) på medlemslisten, og de erklærede racistiske netværk Dansk Front og White Pride.

Det fremgår af kopier fra et lukket forum på nettet, hvor ORG-medlemmer kommunikerede med hinanden. Kopierne, som Politiken er i besiddelse af, viser, at samarbejdet både har været praktisk, økonomisk og ideologisk.

»Den Danske Forening har netop sendt den nye folder i trykken, og første oplag er på 20.000 stk. Det er A-SEK, der har lavet folderen for DDF«, skriver ORG's leder [Formanden]. A-sek er en underafdeling af ORG.

Flere af de cirka 100 medlemmer af den hemmelige højrefløjsorganisation er sideløbende medlemmer af andre højre-fløjsorganisationer, som nogle af dem også har ledende positioner i. Særlig Den Danske Forening er tæt knyttet til ORG. Ifølge interne papirer fra ORG, som Politiken er i besiddelse af, er formanden for Den Danske Forening, [Person F], medlem af ORG, og i Den Danske Forenings styrelse sidder desuden ORG's leder [Formanden] og en anden af ORG's stiftere. ORG's tunge placering i toppen af Den Danske Forening er ikke tilfældig.

»På styrelsesmødet lørdag den 13. september 2008 valgte JN ([Formanden], red.) og Nestor officielt at indtræde i styrelsen for Den Danske Forening! Tilbuddet havde for JN's vedkommende stået åbent i mange år, og emnet har løbende været oppe at vende på styrelsesmøderne, men vi har vurderet, at tiden nu er moden, idet planlægningen af et kommende nationalt parti snart går ind i en ny fase. I den forbindelse kommer DDF til at spille en central rolle«, skriver [Formanden] på forummet.

Ud over at bruge Den Danske Forening i den ideologiske kamp samarbejder ORG med højrefløjens mere radikale net. Det erklærede racistiske netværk Dansk Front har ifølge researchkollektivet Redox haft 26 ORG-folk som medlemmer. Dansk Front blev opløst i 2007 og erstattet af det mindre kontroversielle Vederfølner.

På ORG's interne forum fremgår det, at Vederfølner bliver styret af ORG. I august 2008 diskuterer medlemmer på forummet, at Vederfølner er blevet udsat for en »pressehetz«, og et af medlemmerne skriver til et andet medlem: »LR, du er jo den reelle leder af Vederfølner – hvad er din plan for at imødegå disse angreb«. Ifølge researchkollektivet Redox har ORG-folk i 1990'erne også haft en stor rolle i hooliganbevægelsen White Pride.

Nu bruges White Pride blandt andet som vagtværn, når højrefløjen holder møder. Selv om ORG-ledelsen ikke direkte opfordrer til at tage voldelige metoder i brug i »den nationale kamp«, er der dog på ORG's interne forum en stiltiende accept af den voldelige og aktivistiske del af den yderste højrefløj.

»Som skrevet tidligere, så har jeg ikke noget problem med, at samarbejde med WP-folk (White Pride, red.) i ORG regi«, skriver et ORG-medlem på forummet.

Et andet medlem skriver: »Jeg har ikke noget problem med WP. Jeg har jo selv været en del af det«.

Men da medlemmerne diskuterer dannelsen af et nyt nationalt parti, gør et medlem opmærksom på, at disse kontakter til den øvrige del af den ekstremistiske højrefløj kan give alvorlige bagslag: »Det kan godt være vi selv mener vi sidder med løsningen, men mange af os er en del af problemet. Alle os der har været engageret i Dansk Front, White Pride eller Vederfølner vil være gift for et nyt parti. Vores medvirken, selv i lille sammenhæng, vil være en stor belastning for et nyt parti hvis pressen får nys om en evt. indblanding fra vores side og det er lige meget om det er en enkel person eller flere personer«.

Det har ikke været muligt for Politiken at få en kommentar fra White Pride og fra tidligere medlemmer af det nu opløste netværk Dansk Front. Men [Person G], som er formand for Vederfølner, afviser, at ORG reelt styrer foreningen.

...

Nogenlunde samme toner lyder fra næstformanden i Den Danske Forening, [Person H].

»Jeg har aldrig hørt om ORG før. Hvem der har forbindelse til hvad, er ligegyldigt.

Det er et spørgsmål om, hvad man laver«, siger han.

...

Derudover fremgår det af ORG's interne forum, at medlemmerne har interesseret sig kraftigt for Trykkefrihedsselskabet. Da selskabet skulle holde et af sine møder, lagde et medlem en generel opfordring fra selskabet ind på ORG's hjemmeside om, at Trykkefrihedsselskabet manglede frivillige til det praktiske.

Både Trykkefrihedsselskabets formand, [Person I], og daværende spidskandidat for Århus mod Moskéen, [Person J], siger, at de aldrig har haft kontakt med ORG."

Under overskriften *"Den hemmelige organisation ORG"* var artiklen illustreret af en gennemgang over foreningen Organisationens tilknytning til Dansk Front, White Pride, Århus Mod Moskéen, Den Danske Forening og Vederfølner. Til artiklen bragte Politiken under overskriften *"Sådan har vi gjort"* en notits, hvori avisen beskrev, hvordan den var kommet i besiddelse af materialet om foreningen Organisationen, hvordan Organisationen var kommet til orde, og hvordan en verserende sag om computerhacking angiveligt ikke omfattede materialet vedrørende Organisationen.

Den 12. august 2011 bragte Politiken (på side 4, 1. sektion) artiklen *"»Jeg har aldrig hørt om ORG«, [Person K], leder og medstifter af Århus Privatskole"* med underoverskriften *"De to stiftere af Århus Privatskole nævnes i flere interne dokumenter fra den hemmelige organisation ORG. Men selv afviser de at kende til organisationen"*.

Artiklen på side 4 var illustreret af tre billeder. På det ene billede sås de to stiftere af Århus Privatskole og [Formanden]. Det to andre billeder viste begge et solkors. Dels som det havde været anvendt på et af foreningen Organisationens dokumenter, dels som logo for Århus Privatskole.

På side 5, 1. sektion, bragte avisen artiklen *"Dokumenter: ORG-folk knyttet til skole i Aarhus"* med underoverskriften *"Stiftere og skolelederen på Århus Privatskole optræder som medlemmer i interne dokumenter fra ORG. Begge afviser kendskab til organisationen."*

De to artikler beskrev, hvordan der tilsyneladende var forbindelse mellem foreningen Organisationen og Århus Privatskole. Artiklen omtaler endvidere skyde- og idrætsforeningens Combifit, som skolens leder skulle have oprettet sammen med [Person L]. Begge personers telefonnumre kan henføres til Organisationen, ligesom deres initialer er gengivet i materiale fra Organisationen.

På samme side bragte Politiken endvidere et interview med Århus Privatskoles bestyrelsesformand under overskriften *"Formand vil ikke undersøge tilknytning"* og underoverskriften *"Bestyrelse bakker skoleleder op. »Ellers måtte vi afskedige hende«, siger formanden."* Bestyrelsesformanden afviste, at [Person K] havde forbindelse til foreningen Organisationen.

Organisationen har over for Pressenævnet fremlagt redegørelsen *"Politiken-sagen – kommentarer til Redox-redegørelsen af 12. august 2011"* (19 sider eksklusive bilag) af 17. august 2011, der ifølge klagerne er sendt til Politiken. Af redegørelsen fremgår bl.a. følgende:

"[side 3]

Hvorfor har de berørte ikke udtalt sig til Politiken?

Politikens kampagne gik i trykken uden oplysninger fra de berørte om, hvad de har at sige til de bragte historier. Formanden for "organisationen" [Formanden] forlangte nemlig som betingelse for at give et interview, at han fik udleveret en kopi af de papirer/fotografier, han skulle udtale sig om. Årsagen var, at [Formanden] ikke mente at kunne udtale sig om noget, hvis indhold han ikke fik lejlighed til at kontrollere, samt at det var ham magtpåliggende ikke at få sine kommentarer vedrørende ét papir refereret af Politiken i en helt anden sammenhæng.

[side 5]

I marts 2010 slog PET til mod det ekstremistiske venstrefløjsmiljø flere steder i landet. En række personer blev anholdt, én person varetægtsfængsles, og der foretoges ransagninger. En computer-server

beslaglægges. Ifølge Berlingske indeholder den *"personfølsomme oplysninger om personer med tilknytning til den politiske højrefløj - både flere politikere og politiske partier og organisationer. Desuden er der oplysninger om voldelige overfald på nogle af personerne, som er registreret i databaserne."* PET formoder, at nogle af oplysningerne er skaffet via hacking (kilde: Berlingske Tidende, online, 1/3 2010: Elisabet Arnsdorf Haslund: PET ransager I det radikale venstrefløjsmiljø: <http://www.b.dk/danmark/pet-ransager-i-det-radikale-venstrefloejsmiljoe>).

Ifølge ekstra bladets oplysninger tilhører den fængslede Redox (kilde: Ekstra Bladet, online, 1/3.2010: Niels Pinborg: Fængslet for støtte til voldelig venstrefløj: <http://ekstrabladet.dk/112/article1307141.ece>). Andre medier beskriver ham som ledende figur i militante Antifascistisk Aktion (AFA, en hårdkogt aktør i *"kampen mod racisme og nazisme"*) (kilde: Politiken, online, 1/3 2010: Søren Astrup: PET anholder politiske ekstremister: <http://politiken.dk/indland/article913437.ece>). Hvor om alting er, i EB 30/10 2010 indrømmer "Jonas Jensen", at Redox bruger AFA som kilder og får information fra dem. Samtidigt indrømmer han, at personen der blev anholdt i marts, er en der leverer informationer til Redox. Da journalisten spørger, om den pågældende er medlem af begge grupper, kan "Jonas Jensen" pludseligt ikke høre, hvad der bliver sagt, og forbindelsen afbrydes (kilde: Ekstra Bladet, 30/10 2010: Maria Djurhuus: Nazi-jægerens voldelige venner: Jonas Jensen. REDOX: Hallo?).

[side 17]

Et særligt groft eksempel på billedmisbrug er en billedserie som er brugt af både Politiken og Århus Stiftstidende og en række øvrige medier. Serien angives at forestille "organisationens" formand [Formanden] afbrænde en farvet dukke.

Serien er på tre billeder, hvor [Formanden] får overrakt en farvet dukke i emballage på det første billede. På billede nummer to ses dukken liggende på jorden, og på det tredje billede er der ild i noget, der minder om selvsamme dukke. Billedserien indikerer et ubrudt forløb, hvor der afbrændes en sort dukke.

Men virkeligheden er en helt anden – nemlig en deltagers "practical joke" i form af en gæt-en-gave leg, hvor der præsenteres en række forskellige indpakkede gaver, som man skal gætte indholdet af. Man må forstå, at der er tale om et festligt lag, hvor der selvsagt drikkes øl i rigelige mængder, og som et led i en af flere drikke-legs var der taget initiativ til denne "gæt gaven – eller bund en bajer" leg. Den pågældende dukke indgik i en række af gætte-gaver under temaet dukker.

Initiativtageren havde til lejligheden indkøbt en række forskellige dukker – en kludedukke, en Barbie-dukke, en Ken-dukke, en mørk dukke, en tisse-dukke og sågar en oppustelig lolita-dukke. Fotografen tog mange billeder af hele dette gave-gætteri, af selve gaverne og af de tilhørende væddemål og øldrikkeriet.

Arrangementet, der i øvrigt omfattede et større antal inviterede personer, foregik langt ude på landet i en privat skov, og det er kutyme, at alt affald i form af tallerkener, krus, griseskrog, madrester m.v., samles sammen og brændes efterfølgende, da der ikke er renovation i området. Da ingen af de fremmødte var interesseret i hverken lolita-dukke eller andre dukker, så røg de samme vej som det øvrige affald fra festen.

Det er i øvrigt ret let at se, at pressebilledet af dukken er beskåret af Redox og/eller Politiken formidlede version, så at man angiveligt kun ser den brændende dukke. Hvor er resten af billedet med det øvrige affald?

Fotografen bekræfter, at han tog billeder af hele festen. Og han spørger nu: Hvor er billederne af lolita-dukken? Hvor er billederne af kludedukken? Hvor er billederne af Barbie? Hvor er billederne af alt affaldet? Ja, hvor er alle billederne?

De er stjålet fra hans private hjem – øjensynligt af Redox eller nogen, Redox har forbindelse til. Men de dukker altså nu op i udvalgte og i tilskåret form med fokus på det, som kan understøtte det konstruerede forløb. Redox var som bekendt *ikke* med til festen.

Tyveriet af billederne er meldt til Østjyllands Politi, der efterforsker sagen.

Eksemplet er et uhørt groft og ondsindet eksempel på manipulation ved hjælp af billeder.”

Til redegørelsen er vedlagt Organisationens reviderede program og vedtægter vedtaget den 15. november 2008, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

”§ 1

Organisationens stiftende generalforsamling fandt sted den 3. oktober 1987.

...

§ 3

Organisationen består af udvalgte medlemmer, der alle er optaget i fællesskabet ud fra deres ønske om vedblivende at arbejde for Organisationens mål. Ved optagelse forpligter medlemmet sig til loyalt at efterleve Organisationens program og vedtægter i ord og handling. Medlemskab kan ikke søges, kun tildeles.

...

§ 5

Da Organisationen er et lukket selskab og derfor ikke ønsker at udenforstående skal få kendskab til fællesskabets eksistens, forpligter medlemmerne sig til tavshed over for tredjeperson om alt, hvad der vedrører fællesskabet. Papirer og dokumenter fra Organisationen opbevares naturligvis så sikkert, som det kan lade sig gøre.”

Af programmet fremgår følgende:

”...

Organisationens overordnede formål er at forhindre, at Danmark omdannes fra en homogen national stat til et multikulturelt samfund.

Organisationen er tværpolitisk og stiller ikke krav til medlemmernes politiske tilknytningsforhold.

Organisationens ideologiske og holdningsmæssige grundlag er følgende programpunkter:

Danmark er og skal altid være hjemsted for det danske folk

Dansk kultur og levevis skal altid være dominerende i Danmark

En homogen befolkningssammensætning er en forudsætning for fortsat sikring af velfærdsstaten

Den seneste generations indvandring skal stoppes, og repatriering af uintegrerbare indvandrere skal igangsættes

Grænserne skal sikres, så Danmark værnes mod befolkningstrykket fra Den tredje Verden

Bevidstheden om dansk og nordisk kultur skal fremmes i hele befolkningen

Dansk kultur og historie skal prioriteres højt inden for undervisningssektoren

Danmark skal indgå i et europæisk samarbejde mellem frie, selvstændige nationalstater

Forsørger- og velfærdsstaten skal slankes

Den enkelte borger må i større udstrækning tage ansvar for sit eget liv og velfærd

Danmark bør have en aktiv befolkningspolitik, så vi opretholder en stabil befolkningsudvikling

Ytrings- og forsamlingsfriheden er bærende elementer for samfundet

Organisationens virke vil til enhver tid foregå inden for Grundlovens rammer.

Med ovenstående punkter arbejder vi for Danmarks frihed og danskernes overlevelse i en verden præget af religiøs fanatisme og politisk/religiøs totalitarisme.

Kamp, Vilje, Loyalitet, Fællesskab!”

Af ”Rapport om bekæmpelse af hooliganisme i Danmark” af 8. marts 2005 udarbejdet af en arbejdsgruppe under Dansk Politi ledet af vicepolitidirektør Mogens Kjærgaard Møller fra Københavns Politi fremgår bl.a. følgende:

”[side 16]

White Pride” er en del af den nynazistiske og nationalpatriotiske bevægelse i Danmark og gruppen ses at have nære relationer til Combat 18 i England. Medlemmer af ”White Pride” har tidligere organiseret nazifester/nazikoncerter, hvor der har været deltagere fra flere europæiske lande. Ved disse fester ses i øvrigt en forbrødring mellem ”White Pride” og hooligans fra klubber, der ellers er kendt for at være fjendtligt indstillet over for hinanden.”

2 Parternes synspunkter

2.1 [Formanden]s og foreningen Organisationens synspunkter

[Formanden] har anført, at medierne skal tage hensyn til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred.

Offentligheden har ingen interesse i, at der bringes usande oplysninger, eller at Politiken opgejer en kampagne omkring et alvorligt emne på grundlag af materiale tilvejebragt via et ekstremistisk foretagende, hvis hovedkraft er sigtet for terror.

Politiken har på grundlag af materiale fra Redox indledt en kampagne, hvori foreningen Organisationen og [Formanden] er blevet udstillet som om, de hemmeligt arbejder for et ulovligt – eller i hvert fald afskyeligt formål – ligesom enkeltpersoner er blevet hængt ud. Materialet fra Redox er baseret på hackede og stjålne dokumenter, billeder mv., som til formålet er blevet groft manipuleret, hvilket foreningens advokat meddelte Politiken den 9. august 2011.

Politikens oplysninger om, at avisen har påvist foreningen Organisationens tilknytning til Dansk Folkeparti, Den Danske Forening og racistiske og voldelige grupper, er usande. Det samme gælder oplysningerne om, at der internt i Organisationen direkte udtrykkes en vilje til vold mod indvandrere, og at der ved medlemsarrangementer er afbrændt kors og en mørklødet dukke.

Den centrale, injurierende oplysning, som er bærende for hele Politikens kampagne, er billederne på forsiden den 11. august 2011 med tilhørende undertekster. De tre billeder hænger ikke sammen, da den dukke, som pakkes ud, ikke er den samme som den, der vises på billedet af dukken liggende på jorden. [Formanden] placerer ikke dukken på jorden, og det postulerede begivenhedsforløb har aldrig fundet sted. Dette kunne [Formanden] have påpeget, såfremt Politiken havde vist ham billederne, ligesom han kunne have redegjort for den fulde hændelse.

Det fremgår af lydoptagelsen af samtalen den 8. august 2011, at [Formanden] bad om at få udleveret de konkrete ting, som Politiken ønskede at bruge. Dette skyldes, at der var tale om et meget omfattende skriftligt materiale, som umuligt kunne læses på stedet, og at han umuligt kunne verificere alt egenhændigt. Det ville i øvrigt være en praktisk umulighed at gennemgå det omfattende materiale på de par dage, som Politikens journalist havde til rådighed.

[Formanden] kunne på tidspunktet for samtalen ikke vide, at en forevisning af billedmaterialet, som Politiken havde tænkt sig at bruge, ville have været tilstrækkeligt til, at han kunne have afkræftet Redox’ udlægning af det.

Da foreningen Organisationen og [Formanden] ikke kunne få udleveret kopi af materialet, fik de hverken mulighed for at af- eller bekræfte holdbarheden af materialet inden 10. august 2011 eller mulighed for at redegøre for, at materialet er ulovligt fremskaffet.

Politiken har ikke oplyst, hvilken form for research avisen har benyttet for at kunne sandsynliggøre, at der har været tale om lovligt tilvejebragt og autentisk materiale, ligesom man kun har avisen ord for, at materialet er fremkommet på lovlig vis, hvad det de facto ikke er.

Den 10. august 2011 har Politiken i notitsen *"Sådan har vi gjort"* fortalt, at avisen fra Redox har modtaget en elektronisk kopi af materialet, og at en talsmand for Redox har oplyst, at materialet stammer fra en intern kilde. Det fremgår imidlertid ikke, hvilken kilde det er, eller om Politiken har talsmandens identitet.

Klagerne har henvist til Pressenævnets kendelse af 22. marts 2011 i sag nr. 11-70-00034 og kendelse af 11. oktober 2006 i sag nr. 2006-6-0370.

Politiken har oplyst, at avisen krydstjekkede oplysningerne uden at finde tegn på, at oplysningerne ikke skulle være autentiske, uden dog at oplyse krydstjekkets indhold. Det fortælles heller ikke i artiklen *"Sådan har vi gjort"* den 10. august 2011, hvori uenigheden om interviewbetingelserne består.

Politiken har den 10. og 11. august 2011 oplyst, at avisen ikke har oplysninger, der tyder på, at materialet vedrørende foreningen Organisationen indgår i en verserende sag om computerhackning, som Politiets Efterretningstjeneste efterforsker. Dette harmonerer dårligt med det faktum, at avisen i et brev af 9. august 2011 fra foreningens advokat var blevet gjort opmærksom på, at der var tale om hackedt materiale. Der er endvidere henvist til Politikens "graverchef", [Person M]s, udtalelser til Journalisten den 12. august 2011 og Pressenævnets kendelse af 3. oktober 2011 i sag nr. 11-70-00117.

Selvom foreningen Organisationen har fremsendt sin redegørelse af 17. august 2011 vedrørende Redox-rapporten er der ikke bragt nogen berigtigelse.

2.2 Politikens synspunkter

Politiken har anført, at oplysningerne om foreningen Organisationen er bragt, fordi offentligheden har en klar interesse i at kende til, hvad der foregår i et hemmeligt netværk, der i det skjulte søger at påvirke dansk politik. I den forbindelse er det overordentligt relevant at beskrive ikke blot Organisationens eksistens, men også dens holdninger, aktiviteter og samarbejde med andre organisationer.

Det er i Politikens artikelserie påvist, at foreningen Organisationen uden for offentlighedens søgelys trækker tråde mellem Dansk Folkeparti, Den Danske Forening og racistiske og voldelige grupper. Det er beskrevet, hvordan medlemmer af foreningen Organisationen har stået bag blandt andet grupper som Dansk Front, Vederfølner med forbindelser til hooligangruppen White Pride og lokallisten Århus Mod Moskeen. Det er påvist, at medlemmer sidder på flertallet i Den Danske Forenings styrelse. Det er beskrevet, hvordan der internt i Organisationen direkte udtrykkes en vilje til vold mod indvandrere, og hvordan der ved medlemsarrangementer er afbrændt kors og mørklødet dukket.

Politiken har i forbindelse med offentliggørelsen af personoplysninger udvist den størst mulige tilbageholdenhed. Avisen har alene bragt navnene på nogle få personer i ledende poster i de beskrevne organisationer og miljøer og har desuden omtalt et medlem, der beklæder en stilling som skoleleder. I de tilfælde, hvor det har været nødvendigt for læsernes forståelse af artiklerne også at nævne såkaldte afdelingsledere i foreningen Organisationen, er kun deres initialer blevet bragt. Der er bevidst ikke blevet bragt oplysninger om menige medlemmer.

Det fremgår af Pressenævnets årsberetninger for 2003, side 22, og 2005, side 22, at offentliggørelse af personlige oplysninger kan ske, hvis der foreligger almen interesse, og at det afgørende for udvælgelsen af, hvilke oplysninger der videregives, er, om oplysningerne er relevante i forhold til den øvrige omtale. Politiken har alene viderebragt oplysninger, som er relevante og har offentlighedens berettigede interesse.

I det omfang, der er videregivet oplysninger, som kan krænke enkeltpersoner, er det udelukkende sket til berettiget varetagelse af offentlighedens åbenlyse interesse og så skånsomt som muligt for de personer, der er omtalt. Den angrebne part er i hvert enkelt tilfælde blevet tilbudt at se det materiale, der har ligget til grund for artiklerne, og fået lejlighed til at kommentere oplysningerne.

Politiken har gjort sit yderste dels for at få verificeret det materiale, der har dannet grundlag for artiklerne, dels for at sikre sig, at materialet er tilvejebragt på lovlig vis.

Politiken har ikke holdt sig i forsætlig uvidenhed om det anvendte materiales useriøse karakter og om ulovlighederne omkring dets fremskaffelse. Grundmaterialet er alene blevet brugt som afsæt for yderligere research, og det har været redaktionen magtpåliggende at sikre sig, at materiale ikke er fremskaffet på ulovlig vis.

Af hensyn til kildebeskyttelsen kan Politiken ikke beskrive sin fremgangsmåde i detaljer. Avisen har i den forbindelse være opmærksom på, at en kritisk tilgang til kilderne og deres bevæggrunde, herunder at Redox må formodes at have til hensigt at skade foreningen Organisationen og [Formanden] ved at offentliggøre materialet.

Politiken har specifikt og i hvert enkelt tilfælde spurgt, om materialet var fremskaffet på ulovlig vis, hvilket personerne har afvist. Redaktionen har udelukkende brugt materiale, når yderligere research har kunnet sandsynliggøre, at der har været tale om lovligt tilvejebragt og autentisk materiale. I enkelte tilfælde, hvor det ikke var tilfældet, har redaktionen valgt at se bort fra materialet.

Det udelukker dog ikke brug af Redox som kilde. Politiken har endvidere henvist til, at avisen i artiklerne "Datatilsyn melder Redox til politiet" af 16. august 2011, "Redox knyttes til terror og grov vold" og "Deres hensigt er at ødelægge folk, der mener som jeg" af 31. august 2011 samt "Grove drengestreger eller terror?" af 4. september 2011 indgående og kritisk har beskrevet Redox' virksomhed.

Vedrørende billederne af overrækkelsen af dukken og den efterfølgende afbrænding har klagerne stadig ikke konkretiseret, hvori den påståede forfalskning/manipulation af billederne skulle bestå. Der er fortsat intet, der tyder på, at billederne er forfalskede eller manipulerede, eller at de ikke viser det, der er blevet oplyst i billedteksten.

Før offentliggørelsen blev [Formanden] kontaktet adskillige gange, første gang omkring en uge før offentliggørelsen af den første artikel, i form af e-mails og beskeder på alle kendte telefonnumre.

Ved den første telefonkontakt i ugen før offentliggørelse afviste [Formanden] indledningsvist ethvert kendskab til foreningen Organisationen med ordene: "Du har fået fat på den forkerte [Formanden], tror jeg". Politikens journalist oplyste, at avisen lå inde med dokumentation for såvel foreningens eksistens som [Formanden]s status som leder.

[Formanden] meddelte, at han ikke ønskede at kommentere oplysningerne overhovedet. Kun fordi Politikens journalist insisterede på, at avisen ville have lejlighed til at præsentere ham for dokumentationen, før han definitivt besluttede, om han ville udtale sig, indvilligede [Formanden] den 8. august 2011 i et møde.

Mødet varede cirka to timer og kredsede hele tiden om de samme problemstillinger: [Formanden] ønskede at få udleveret og beholde Politikens samlede materiale, hvilket blev afslået med henvisning til kildebeskyttelsen. På den baggrund ønskede [Formanden] ikke at udtale sig overhovedet.

[Formanden] blev forevist eksempler på Politikens materiale om foreningen Organisationen, dels i elektronisk form på journalistens computer, dels i form af fysisk kopier af dokumenter. Det blev ikke lagt begrænsninger på, hvad [Formanden] kunne få forevist – forudsat at [Formanden] ville se på materialet med henblik på at forholde sig til det og udtale sig om det. I modsat fald tjente det efter Politikens opfattelse intet formål.

I stedet har Politiken modtaget en erklæring fra foreningen Organisationen, der blev gengivet i fuldt omfang i avisen på side 4 i 1. sektion den 10. august 2011, da første artikel i serien blev bragt. På samme side bragtes endvidere en udførlig beskrivelse af, hvilke overvejelser redaktionen havde gjort sig om brugen af det materiale, som researchgruppen Redox havde udleveret.

Politiken har ikke modtaget redegørelsen af 17. august 2011 fra foreningen eller [Formanden], men har skaffet den ad omveje. Avisen bragte artiklen "*Vi har en berettiget grund til at undgå eksponering*" baseret på redegørelsen den 2. september 2011 og ønskede i den forbindelse at stille opfølgende spørgsmål, men foreningen Organisationen ønskede ikke at svare.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jytte Scharling, Hans Peter Blicher, Lene Sarup og Marianne Druedahl.

Pressenævnet bemærker indledningsvist, at spørgsmålet om, hvorvidt forhold er injurierende, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Dette forhold behandles derfor ikke.

Efter det oplyste lægges det til grund, at Politiken bl.a. baserede sine artikler på oplysninger fra Redox' rapport "ORG – logen bag det ekstreme højre".

Da Redox må anses som særdeles kritisk indstillet over for personer og organisationer på højrefløjen, gav dette forhold Politiken anledning til at udvise særlig agtpågivenhed over for oplysninger fra Redox. Anvendelsen af oplysninger fra Redox er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at *god presseskik* er tilsidesat. Politiken gør således opmærksom på kilden til oplysningerne, således at læseren har mulighed for at vurdere troværdigheden, ligesom det oplyses, at en person er mistænkt for computerhacking. Spørgsmålet om, hvorvidt der ved indsamlingen og videregivelsen af oplysningerne i rapporten er sket en overtrædelse af *straffeloven eller anden lovgivning*, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

For så vidt angår citaterne fra foreningen Organisationens interne debatforum, er det Pressenævnets opfattelse, at oplysninger i lukkede sociale netværk er forbeholdt de personer, der har fået tilladelse til at have adgang til netværket. Derfor har medierne som udgangspunkt ikke adgang til at bruge disse informationer, medmindre materialet fra det lukkede netværk har så stor samfundsmæssig interesse, at offentliggørelsen overstiger hensyn til skribenten.

Nævnet finder, at beskrivelsen af grupperinger på højrefløjen og deres handlinger er et så væsentligt samfundsmæssigt emne, at det var berettiget at bringe artiklerne om samme, herunder at omtale formanden [Formanden] ved navns nævnelse. Af samme årsag finder nævnet heller ikke grundlag for at kritisere avisen for at gengive citaterne fra foreningens interne debatside.

Pressenævnet finder, at der som udgangspunkt ikke er en sådan almen interesse knyttet til offentliggørelse af et fotografi fra en privat selskabelig sammenkomst, at det kan bringes uden samtykke. Dette gælder ikke mindst, hvis fotografiet – som den ca. otte år gamle billedserie fra Solhvervet – viser en person i en situation, der i sammenhængen fremstår som kompromitterende. Det bemærkes herved, at personer i private sammenhænge meget vel kan optræde på en måde, der er udtryk for en "joke" el. lign.

Solhvervsfesten, hvor afbrændingen af dukken skulle have fundet sted, er foregået i en skov, og billederne var ikke taget med henblik på offentliggørelse. Nævnet finder herefter, at der ikke er sådan en offentlig interesse knyttet til de konkrete fotos af [Formanden], at disse kunne offentliggøres uden samtykke. Dette gælder ikke mindst, da avisen ikke ved forelæggelse for [Formanden] har kontrolleret, hvorvidt billederne reelt viser det handlingsforløb, som beskrives i avisen. *Nævnet udtaler kritik af Politiken for at offentliggøre fotografierne.*

Politiken beskriver på baggrund af rapporten fra Redox, at foreningen Organisationens medlemmer har ført arkiv over politikeres og debattørers offentlige ytringer, ligesom det beskrives, at der er person-sammenfald med Dansk Front og White Pride, der af Politiken omtales som racistiske og voldelige grupper. Oplysningerne kan være krænkende over for klagerne og bør derfor kontrolleres inden offentliggørelse, herunder ved forelæggelse for foreningen og [Formanden].

Under samtalen den 8. august 2011 mellem Politikens journalist og foreningens formand, [Formanden], nægtede journalisten at præcisere eller fremlægge materiale i sammenhæng for [Formanden] uden et forudgående tilsagn fra [Formanden] om medvirken til artiklen. En sådan betingelse kan som udgangspunkt

ikke stilles, da den pågældende må have mulighed for at få et overblik over, hvad spørgsmålene vedrører, og i hvilken sammenhæng udtalelserne skal anvendes, førend man beslutter, hvorvidt man ønsker at udtale sig. Dette må særligt gælde i tilfælde, hvor dele af kildematerialet hidrører fra det højrekritiske Redox. *Pressenævnet udtaler kritik* af Politiken for en utilstrækkelig forelæggelse for klagerne. Det forhold, at Politiken den 10. august 2011 bragte en meddelelse fra foreningen Organisationen, kan ikke føre til et andet resultat.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Politiken at offentliggøre følgende:

”Pressenævnet kritiserer Politikens omtale af ORG

Politiken bragte den 10.-12. august 2011 en artikelserie om foreningen Organisationen (ORG).

På baggrund af en rapport fra den venstreorienterede researchgruppe Redox beskrev Politiken, at den højreorienterede forening Organisationen arbejdede for et indvandrerfrit Danmark og bl.a. havde skjulte tråde til voldelige og racistiske grupper.

Til artikelserien var indsat fotografier, der ifølge Politikens oplysninger viste foreningens formand afbrænde en mørklødet dukke. Formanden får på billedserien overrakt en pakke, der viser sig at være en mørklødet dukke. Et andet billede viser et bål.

Den 8. august 2011, forud for artikelseriens offentliggørelse, mødtes foreningens formand og Politikens journalist. Journalisten stillede som betingelse for at vise sit materiale i sammenhæng – og derved gøre formanden bekendt med kritikpunkterne – at formanden skulle medvirke i artikelserien.

Da parterne ikke nåede til enighed om betingelserne for formandens medvirken, fik formanden blandt andet ikke forevist billederne af afbrændingen.

Formanden og foreningen Organisationen har klaget til Pressenævnet.

Pressenævnet finder, at Politiken har tilsidesat god presseskik ved at bringe private fotos af formanden uden samtykke. Nævnet har herved lagt vægt på, at Politiken ikke ved forelæggelse for formanden har kontrolleret, om billederne reelt viser det handlingsforløb, som beskrives i avisen. Politiken har tillige tilsidesat god presseskik ved ikke at give foreningen og formanden mulighed for at blive bekendt med de forventede kritikpunkter i artiklerne i sammenhæng, inden formanden tog stilling til, om han ønskede at udtale sig. Nævnet har derfor udtalt kritik af Politiken.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på nævnets hjemmeside: pressenaevnet.dk”

Afgjort den 1. november 2011